

A 60/2004/EK rendelet 6. cikke (3) bekezdésével, 7. cikke (1) bekezdésével és 8. cikke (2) bekezdésének a) pontjával kapcsolatban a felperes a tagállamok és a Közösség szervei közötti jóhiszemű együttműködés elvének (EK 10. cikk) sérelmét látja megvalósulni azáltal, hogy a megtámadott rendelkezések útján gyakorlatilag betarthatatlan kötelezettségeket rónak Lengyelországra, és a felmerült nehézségek leküzdését célzó együttműködést a Bizottság megtagadta.

A 60/2004/EK rendelet összes megtámadott rendelkezésével kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság visszaélt hatáskörével, mivel a bevezetett intézkedések valódi célja nem az, hogy megkönnyítse Lengyelország betagozódását a közös agrárpolitikába, hanem az, hogy megvédje a 15 állam Közösségének piacát a lengyel mezőgazdasági termelők versenytől.

(¹) HL L 236., 2003.9.23., 33. o.

(²) HL L 178, 2001.6.30., 1. o., későbbi módosításokkal.

A Société BIC S.A. által 2004. június 25-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-262/04. sz. ügy)

(2004/C 251/40)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Société BIC S.A., székhely: Clichy (Franciaország), képviseli: Michel-Paul Escande, ügyvéd, 2004. június 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. április 6-i a határozatát (R 468/2003-4. sz. ügy), annyiban, amennyiben az arra a következtetésre jut, hogy az 1 738 392. sz. közösségi védjegy iránti kérelmet már a bejegyzéskor el kellett volna utasítani a 40/94. rendelet 7. cikkében leírt indokok alapján, annak ellenére, hogy a BIC bizonyította, hogy e cikk alkalmazásának feltételei teljesültek;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A bejelentett közösségi védjegy:	Öngyújtó formájú térbeli védjegy.
Áruk vagy szolgáltatások:	A 34. osztályba tartozó áruk (dohányzási cikkek, öngyújtók) – 1 738 392. sz. kérelem.
A fellebbezési tanács előtt megtámadott határozat:	A vizsgáló a bejegyzést megtagadta.
A fellebbezési tanács határozata:	A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok:

A felperes bizonyította, hogy a fogyasztók az öngyújtó közösségi védjegyként bejegyezni kívánt formáját vitán felül hozzá tartozónak tekintik.

A felperes bizonyította, hogy a BIC öngyújtó formája már megszerzte a megkülönböztető képességet a 40/94/EK rendelet 7. cikke alapján.

A Société BIC S.A. által 2004. június 25-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-263/04. sz. ügy)

(2004/C 251/41)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Société BIC S.A., székhely: Clichy (Franciaország), képviseli: Michel-Paul Escande, ügyvéd, 2004. június 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. április 6-i határozatát (R 468/2003-4. sz. ügy) (¹), annyiban, amennyiben az arra a következtetésre jut, hogy az 1 738 566. sz. közösségi védjegy iránti kérelmet már a bejegyzéskor el kellett volna utasítani a 40/94. rendelet 7. cikkében leírt indokok alapján, annak ellenére, hogy a BIC bizonyította, hogy e cikk alkalmazásának feltételei teljesülnek;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A bejelentett közösségi védjegy:	Öngyújtó formájú térbeli védjegy.
Áruk vagy szolgáltatások:	A 34. osztályba tartozó áruk (dohányzási cikkek, öngyújtók) – 1 738 566. sz. kérelem.

A fellebbezési tanács előtt megtámadott határozat:

A vizsgáló a bejegyzést megtámadta.

A fellebbezési tanács határozata:

A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok:

A felperes bizonyította, hogy a fogyasztók az öngyújtó közösségi védjegyként bejegyezni kívánt formáját vitán felül hozzá tartozónak tekintik.

A felperes bizonyította, hogy a BIC öngyújtó formája már megszerzte a megkülönböztető képességet a 40/94/EK rendelet 7. cikke alapján.

(¹) Valószínűleg: R 469/2003-4.

A Brandt Industries által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 7-én benyújtott kereset

(T-273/04. sz. ügy)

(2004/C 251/42)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Brandt Industries, székhelye: Rueil-Malmaison (Franciaország), képviselik: Niels Dejean ügyvéd és Christophe Delrieu ügyvéd, 2004. július 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a Franciaország által bevezetett, a nehéz helyzetben lévő vállalkozások átvételéhez nyújtott támogatások rendszeréről szóló, 2003. december 16-i bizottsági határozatot, minthogy az nem tartalmaz az EK-Szerződés 253. cikkében foglaltaknak megfelelő indokolást, és sérti az 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelet (¹) 14. cikkét;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság 2003. december 16-i határozatában arra a következtetésre jutott, hogy a francia Code Général des Impôts (Általános Adótörvénykönyv) 44. septies cikke a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást valósított meg, kivéve annyiban, amennyiben de minimis támogatások, valamint a regionális célú támogatásokra vonatkozó iránymutatásokkal vagy a kis- és közepes vállalkozásokra vonatkozó kivételek szabályozásával összhangban lévő támogatások valósultak meg.

A felperes vitatja a Bizottság határozatát. Azt állítja, hogy a határozatot meg kell semmisíteni amiatt, hogy az – az EK-Szerződés 253. cikkében megfogalmazott követelményekre figyelemmel – nincs kellőképpen megindokolva. A Bizottság – a felperes szerint – maga is elismerte határozatában, hogy nem rendelkezett konkrét adatokkal arra nézve, hogy mely vállalkozások voltak a Code Général des Impôts 44. septies cikke szerinti rendszer tulajdonképpeni kedvezményezettjei.

A felperes hivatkozik továbbá arra is, hogy a megtámadott határozat sérti a 659/1999/EK rendelet 14. cikkét. Szerinte a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalkozások átvételére létrehozott társaságoknak nyújtott adókedvezmények hatásaként a nehéz helyzetben lévő vállalkozások magasabb árat határozhattak meg eszközeikre, mint abban az esetben, ha e támogatási forma nem létezett volna. Ennek következtében a támogatások egésze vagy legalábbis egy része, az eszközök eladási árának növekedése révén átáramlott a reorganizáció alatti vállalkozás hitelezőihöz, így az átvevő társaságok nem tekinthetők a támogatások teljes összege tényleges kedvezményezettjeinek. Az átvevő társaságoknak nyújtott támogatások visszafizetése tehát nem a támogatás nyújtása előtti versenyhelyzet helyreállítását jelentené, hanem épp ellenkezőleg: az átvevő társaságokat hozná hátrányosabb helyzetbe annál, mint amelybe a támogatások elmaradása esetén kerültek volna, és ez ellentétes lenne a tisztességes verseny és az arányosság elvével.

(¹) Az EK-Szerződés 88. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelet (HL L 83., 1. o.).

A Jabones Pardo, S.A. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. július 9-én benyújtott kereset

(T-278/04. sz. ügy)

(2004/C 251/43)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Jabones Pardo, S.A., székhelye: Madrid, képviseli: José Enrique Astiz Suárez, a madridi ügyvédi kamara tagja, 2004. július 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– módosítsa a megtámadott határozat rendelkező részét a megjelölések és az árak hasonlósága tekintetében, kimondván, hogy a felszólalást érdemben kell vizsgálni, a kérelmet pedig el kell utasítani a 3. és 5. osztályba tartozó termékek tekintetében;